

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 18. aprila 2024 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte
suprema di cassazione – Italija) – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl**

(Zadeva C-509/22 ⁽¹⁾, Girelli Alcool)

**(Predhodno odločanje – Obdavčenje – Trošarine – Direktiva 2008/118/ES – Člen 7(4) – Obveznost plačila
trošarine – Sprostitev v porabo – Popolno uničenje ali nepovratna izguba blaga v režimu odloga – Pojem ,
nepredvidljive okoliščine‘ – Soglasje pristojnih organov države članice – Nepovratna izguba, ki je posledica
manjše krivde delavca imetnika trošarinskega skladišča)**

(C/2024/3420)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Tožena stranka: Girelli Alcool Srl

Izrek

1. Člen 7(4) Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS

je treba razlagati tako, da

je treba pojem „nepredvidljive okoliščine“ v smislu te določbe enako kot pojem „višja sila“ razumeti tako, da se nanaša na okoliščine, ki so nepovezane s tistim, ki se nanje sklicuje, ki so neobičajne in nepredvidljive ter katerih posledicam se kljub vsej skrbnosti ne bi bilo mogoče izogniti.

2. Člen 7(4) Direktive 2008/118

je treba razlagati tako, da

se za priznanje obstoja „nepredvidljivih okoliščin“ v smislu te določbe na eni strani zahteva, da je do popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskega blaga prišlo zaradi okoliščin, ki so neobičajne, nepredvidljive in nepovezane z zadevnim gospodarskim subjektom, kar je izključeno, kadar te okoliščine spadajo na področje odgovornosti tega gospodarskega subjekta, in na drugi strani, da je navedeni gospodarski subjekt izkazal skrbnost, ki se običajno zahteva v okviru njegove dejavnosti, da bi se zaščitil pred takim dogodkom.

3. Člen 7(4) Direktive 2008/118

je treba razlagati tako, da

nasprotuje določbi nacionalnega prava države članice, ki dejanja, pri katerih gre za manjšo krivdo, ki jo je mogoče pripisati zadevnemu zavezancu, v vseh primerih enači z nepredvidljivimi okoliščinami in višjo silo. Vendar je treba – kadar je do dejanj, pri katerih gre za manjšo krivdo, zaradi katere je prišlo do popolnega uničenja ali nepovratne izgube trošarinskega blaga, prišlo v okviru procesa denaturacije, za katerega so vnaprej dali soglasje pristojni nacionalni organi – za to uničenje ali to izgubo šteti, da je do njega oziroma nje prišlo zaradi soglasja pristojnih organov zadevne države članice, tako da se navedeno uničenje ali navedena izguba ne sme šteti za sprostitev v porabo v smislu člena 7 Direktive 2008/118.

⁽¹⁾ UL C 389, 10.10.2022.

4. Člen 7(4) Direktive 2008/118

je treba razlagati tako, da

izraza „zaradi [...] soglasja pristojnih organov države članice“ iz prvega pododstavka te določbe ni mogoče razumeti tako, da državam članicam omogoča, da na splošno določijo, da popolno uničenje ali nepovratna izguba trošarinskega blaga, ki je v režimu odloga plačila trošarine, ne pomeni sprostitev v porabo, če je posledica manjše krivde.
